

Végül hagyományok és ajándékok révén is több értékes tárgyhoz jutott az Iparművészeti Múzeum. Néhai Glück Frigyes családja a megboldogult ember- és múzeumbáratnak kitűnő darabokban bővelkedő gyűjteményéből hazai szempontból rendkívül megbecsülendő ötvöstargyat, May Mihály brassói ötvösmesternek a XVIII. század elejéről való csöckeresztjét ajándékozta a múzeumnak.¹

A feszülletnek finoman vésett Louis XIV. ornamentikája újból igazolja ennek a mesternek kitűnő hírnevét. Néhai Rényi József műgyegetemi tanár, a kultuszminisztérium egykori kitűnő tisztviselőjének hagyatékából ugyancsak sok figyelemreméltó tárgy került a múzeum birtokába. Ezek közül itt egy XVIII. századi besir-szőnyeg mutatunk be, mely nemcsak hézagpótló szerepre hivatott a múzeum gyűjteményében, hanem jellegzetes muestrája és kitűnő színei miatt a turkóman szőnyegeknél igen jó példája. Külön-

sen szép egy másfél méter hosszú, széles brüszszi verticsipke-szegély, melyet özv. báró Hatvány Józsefné ajándékozott a múzeumnak² és ezzel az általa már korábban ajándékozott csipkék sorozatát újból rendkívül értékes és finom darabbal gazdagította. A csipke dús Louis XIV. ornamentikájában két-két megismétlődő portait tűnik fel, fölötte hercegi koronával, alatta Braunschweigi Erzsébet és III. Károly király iniciáléival. Főlemelendő végül egy jól felépített, szépen tagolt rokokó cserépkályha, könnyed mintázású, szép plasztikus díszítmenyekkel. Ezt Donáth Sándor kereskedelmi tanácsos ajándékozta a múzeumnak.

Amikor az elmondottak szerint a legsúlyosabb gazdasági válság sem tudta teljesen megakasztani az Iparművészeti Múzeum fejlődését, remélhetjük, hogy az intézet a jövőben is meg fog felelteni az értéktermelő ízlés és vele a közművelődés fejlesztésére irányuló fontos hivatásának.

DR. LAYER KÁROLY

IN MEMORIAM

SZALKAY GUSZTAV. Egy csúndben működő festőművészünk, Szalkay Gusztávot szolgáltatta el a halál április 27-én Újpesten, ahol az utóbbi évtizedekben munkálkodott. Szalkay Budapestben született 1874 február 14-én és már középiskolai tanuló korában foglalkozott rajzolásal, festéssel. Két éven át folytatta művészeti tanulmányait szülővárosában, utóbb 1894—95. Bécsben, 1895—1897. Münchenben. Ezt nagyobb tanulmányutak követték (Olasz- és Spanyolország), honnan hazatérve főképp arcképfestéssel fog-

lalkozott, de festett életképeket is. Hyenekkel szerepelt kiállításainkon is. Ezenkívül foglalkozott művészeti irodalommal is: 1907—1908. szerkesztette a Szabad Művészet című folyóiratot, 1911-ben pedig művészeti cikkeket írt a Pesti Hírlapba. Élénken szorgoskodott Újpesten a művészet propagálásá körül. Külföldi összeköttetései révén festményeinek jó része idegenbe került, de számos műve itthon maradt, főképp Újpesten rendezett műterem-kiállításainak és arcképeinek révén. Festészetünk buzgó munkást vesztett benne.

MŰVÉSZETI ÉLET ÉS IRODALOM

ÁPRILIS 28-ÁN múlt száz éve annak, hogy *Hopp Ferenc*, a róla nevezett keletázsiai művészeti múzeum igazgatója született. Az évforduló alkalmából a Hopp Ferenc-múzeum egy kiállítás megnyitásával adott kifejezést kegyeletének. E „Hopp Ferenc emlékkiállítás” bemutat néhány kiváló keletázsiai műtárgyat, részben a múzeum új szerzeményei közül, részben magyar magánulajdonból, mind olyan darabokat, melyeket közönségünknek nem volt eddig alkalmunk látnia. A kiállított anyag legnagyobb része azonban annak megvilágítása, hogy a Kelet különböző, még a legnagyobb távolságokban fekvő részei is alapvető vonásaikkal *egysé-*

ges őskori műveltség emlékeit őrizték meg évezredekken át a legújabb időkig. A kiállítást ismertetni fogjuk.

TANULMÁNYOK BUDAPEST MULTJÁBÓL. (*Budapest székesfőváros kiadása. 1932. 8° 144 o. képekkel.*) A legutolsó évtizedben örvendatosan megnövekedett a hazai, országos és helyi mult emlékeivel foglalkozó dolgozatok száma. Hogy ez részben minő tragikus változásnak, megosonkításnak, elszegényedésnek az érthető következménye, szükségtelen most fejtegetnünk. Ennek az így kialakult lelki és érzelmi beállítottságunknak is köszönhető, hogy ez az érdeklő-

¹ Reprodukálva a *Magyar Művészet* VI. (1930) évfolyamában a 306-ik lapon.

² Reprodukálva a *Magyar Művészet* ez évfolyamában a 76-ik lapon.